

Vršovice 27.2.2011

Pozdrav: Milé sestry a milí bratři, vítám vás na bohoslužbách v neděli Sexagesimae a zároveň zahajují výroční sborové shromáždění, které proběhne bezprostředně po bohoslužbách.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Procitni, Pane, a nezanevři na nás provždy! Na pomoc nám povstaň, vykup nás pro svoje milosrdenství! Ž 44,24.27

Píseň: 609

Modlitba: Pane Bože, vyznáváme, jak často se nám klepou kolena. Že se nechvějeme radostí z toho, že tu smíme být, že Ti smíme patřit, ale chvějeme se strachem a obavami ze všeho, co se děje ve vztazích kolem nás, co se děje ve společnosti, v tomto světě. Že se bojíme toho, co nás čeká, naše rodiny, sbor, církve i celý svět. Takoví tu, Pane, před Tebou stojíme.

Takoví Ti chceme děkovat, že za Tebou smíme přicházet. Že smíme přicházet do společenství Tvého lidu a přijímat Tvé Slovo, které narovná a povzbuzuje, které otevírá výhled na Tvou budoucnost. Děkujeme, že uprostřed všech zmatků smíme vědět o centru života v Ježíši z Nazareta, v tom Ukřižovaném a Vzkříšeném, v Jeho svědectví o Tvém království.

Za to Ti chceme děkovat, z toho se radovat a o tom svědčit. Prosíme, buď s námi svým Duchem svatým, posiluj nás i všechny své svědky po celém světě. Amen.

Slovo dětem: Denis - narozeniny; S359

Píseň ze Svítá:

Čtení: Iz 49,8-16a

Píseň: 435

Text: Mt 6,24-34

Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář! Ž 67,2

„Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?“ Zvláštní text nám připadl na tuto neděli, kdy tu po bohoslužbách zůstaneme, abychom při

výročním sborovém shromáždění promýšleli a rozhodovali o životě tohoto sborového společenství. A moc dobře víme, jak velkou část jednání spotřebují otázky kolem peněz.

Zvláštní text nám připadl na dnešní neděli. Znervózňuje nás, protože si uvědomujeme, že se prostě staráme, ať už ve sboru nebo doma. A copak je to špatně? Copak se dá žít jinak? Jak snadné by bylo napadnout druhého, že se příliš stará. Jak snadné je stát s nataženou rukou, aby se o mě starali jiní. Kolikrát jen se toto slovo „nestarejte se“ ozvalo, kolikrát jen došlo k tomuto střetu, kolikrát tím bylo někomu ublíženo. Máme tu před sebou živnou půdu moralismu. Ono „starání“ nás tak dráždí, že nám překrývá neprostupnou mlhou zbytek našeho dnešního textu.

„Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne.“ Takto začíná dnešní oddíl a důrazně nás tak upozorňuje, že se nám to znovu stalo... Že jsme znovu postavili na první místo člověka, hned začali řešit, jestli se chová dostatečně správně. Hned jsme začali měřit, vážit, posuzovat - odsuzovat. A dostali se tak do slepé uličky.

Ale tady jde o něco jiného - o otázku komu sloužíme. Znovu se vracím k tomuto zásadnímu důrazu biblické abecedy. Jakoby nám chtěl tento text z Matoušova evangelia zabránit ve zkratce k příliš rychlému skoku, k rozebírání „starání“, právě tomu skoku, který jsme udělali.

Komu tedy chceme sloužit? Odpověď je jasná - my skutečně chceme sloužit Hospodinu, Bohu Izraele, Otci našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jinak bychom tu nebyli. A z toho vychází i výběr starozákonního textu ekumenického lekcionáře na dnešní neděli. Textu z proroctví proroka Izajáše.

Co nám vlastně tento text říká? Pán Bůh vyvolí svého služebníka, aby nabídl lidem novou smlouvu. Aby zcela změnil zemi, aby z ní udělal místo k životu. „ Nebudou hladovět ani žíznit, nebude je ubíjet sálající step a sluneční žár, neboť je povede ten, jenž se nad nimi slitovává, a dovede je ke zřídům vod. Na všech svých horách učiním cestu, mé silnice budou vyvýšeny.“ A také do ní začnou přicházet lidé a z tohoto života se těšit a děkovat za něj. Všechna skepse a beznaděj, ve kterých se utápěl Boží lid, bude zcela rozptýlena. Všechna tma zmizí, protože zazáří světlo jistoty Hospodinova slova: „Plesejte, nebesa, a jásej, země, ať zvučně plesají hory, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, slitoval se nad svými ujařmenými! Sijón říkával: "Hospodin mě opustil, Panovník na mě

zapomenul." Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu."

Je to jistota přítomnosti, ale zároveň je to zaslíbení budoucnosti. Jistota, že Bůh naplnil svoje sliby a plní je. To vyznáváme, když mluvíme o tom, že věříme, že to, co přinesl na tento svět Ježíš z Nazareta, přinesl jako ten, kterého poslal Hospodin. Ježíš jako Boží Syn, bytostný reprezentant Boží vůle. A tak se těšíme při pročitání a naslouchání svědectví o Ježíšových slovech a činech a posiluje nás vědomí, že mají platnost i pro nás. Že to, co Ježíš s Nazareta přinesl tehdy, zasahuje v jeho vzkříšení i naše životy. A my tak smíme v modlitbách děkovat i prosit a tyto modlitby mají smysl, mají zaslíbení.

A přece si dnes a denně uvědomujeme, že ten tón zaslíbení z textu proroka Izajáše má smysl i pro nás. Že Boží cesta je zvláštní, člověk na ní není loutkou, ale tím, kdo má svobodnou vůli. Tím, kdo se může rozhodnout, ke komu upne svoji naději. „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům.“ Můžete se rozhodnout - ale zároveň - bez tohoto rozhodnutí to nejde. A to má dopad na život, na vše kolem nás. Život je odpovědí na naše rozhodnutí. A často bolestnou lidskou odpovědí, která potřebuje a touží po odpovědi Boží. Po Boží budoucnosti pro tento svět i pro nás osobně a naše blízké.

Jestliže jsme se rozhodli pro Boží cestu, otevírá se před námi možnost očekávání této Boží odpovědi. Jestliže má náš život centrum v Bohu, v Jeho svědectví v Ježíši Kristu, my smíme očekávat. Náš život má budoucnost.

Uprostřed světa, kde lidské náboženství spotřeby žije pouze tady a teď, s centrem ve vlastním břichu, je jakékoliv snění o kvalitativně jiné budoucnosti vysmíváno a kaceřováno, kdy všemu vládne zaklínadlo „já chci teď“, které přeskočilo ze světa dětských pískovišť a báboviček do světa vztahů, politiky a ekonomiky - uprostřed tohoto světa my smíme očekávat, my smíme snít. Důvěřovat Boží budoucnosti, která naruší toto naše status quo. To je naše svědectví pro všechny kdo se nechtějí poddat tlaku onoho dětského zaklínadla a chtějí žít život plný, poctivý a odpovědný. Tak jak o tom mluví apoštol Pavel v epištole do Říma, v její 8. kapitole: „Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti - ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. Víme přece, že

veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla.“ Toto očekávání máme tedy být schopni předávat. Z něj pak plyne ono „nestarejte se“. Nemusíme si tím staráním určovat budoucnost - svoji osobní, budoucnost tohoto sboru i celé společnosti a světa víme totiž o budoucnosti Boží, kterou očekáváme. A není to snění, ve kterém bychom fungovali jako pod drogou. Vždyť dostáváme znamení, která se máme učit rozpoznávat. Právě k tomu vedl posluchače Ježíš i v dnešním textu. „Dívejte se kolem sebe a učte se rozpoznávat Boží lásku v životě kolem vás. Nejste vrženi do prázdna.“ Ne, nejsme vrženi do prázdna, náš život má centrum v Božích činech, jak se smíme a máme učit rozpoznávat ve starozákonním svědectví i životě, smrti a vzkříšení Ježíše z Nazareta. Mám tato znamení hledat, abychom mohli žít, abychom učili žít naše děti a vnoučata. „Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.“ Amen.

Píseň: 630

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná. 1K 15,58

Požehnání: Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvalu, pomocí ti budu, budu tě podpírat pravicí své spravedlnosti (Iz 41,10).

Píseň: 176